

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ, ਜਿਹੜੇ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਪਹਿਲੀ-ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ - 1. ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣੋ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। 2. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਵਸ਼ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਵੇ। ਉਲਟੀ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। (ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੇਤੀਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਸੀ) ਬਾਬਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਸੀ ਜਰੂਰ। ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ, ਮੇਤੀਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਨ ਸੱਚੇ, ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਝੂਠੇ। ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ, ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੱਚੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ, ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ? ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਗੁਣਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੜੇ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਈਂਡੇਡ, ਨਰਮ ਦਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵੈਰਾਇਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰਤਬੇ ਘੱਟ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੁਦਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਆਰਗਿਊ (ਬਹਿਸ) ਕਰਦਾ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਲਿੱਖ ਦਿਉ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੀ.ਕੇ. ਹਾਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਰੱਬ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਬਿਲਕੁਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਰਗਿਯੂ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਸੁਣਿਆ, ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਬੇਲੇ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮੱਤ ਤੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਚੱਲੇ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਿਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ... ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦਾ ਪਤਿਤ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸੁਧਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹੋਰ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੁਧਰਦੀ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਜੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਦ ਵੀ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ! ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਬਾਪ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਪਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀ ਸਭ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸਤ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਕੇਸਰ ਆਦਿ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੇਲੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਉਲਟੀ ਚਲਣ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਵੇਖਣਗੇ ਇਵੇਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਕਲੰਕ ਲੱਗਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਈ ਨਾ। ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨਰਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਖਾਈ ਵੀ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੈਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਮੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਖਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਤਾਂ ਬੜਾ ਐੱਖਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ, ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਗੁਣ ਤੇ ਪਏਗੀ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪੇ ਜੋ ਕਰੋ ਸੋ ਦੇਵਤਾ। ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕਰੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰੇ.....। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵੀ ਖਾਮੀਆਂ ਇਸ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪ ਦੱਸੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਖਾਮੀਆਂ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅੰਦਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਅਸੁਰੀ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਵਗੁਣ ਨਿਕਲਣ, ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਰੱਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਕਿੰਦਾ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣ ਕਿਵੇਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਵਗੁਣ ਲੁਕਾ ਦਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਿੰਨੇ ਅਵਗੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ। ਨੋਟ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇਹ - ਇਹ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਾਏਗੀ। ਘਾਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਰੋਜ਼ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੋਜ਼ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਵੇਖੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ।

ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਏ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਚੰਗੀ ਠੇਰ ਪਾਉਣਗੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੁਧਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਜੋ ਕਰਤੱਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 6 ਮਾਹ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ, ਕੋਈ 8 ਮਾਹ ਬਾਦ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ? ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਕੁਝ ਸੁਧਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੀ, ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ! ਅਰੇ! ਵਰਲਡ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਬਸੋਟ! ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਮੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਸ੍ਰਰਗ ਵੱਲ ਹੈ, ਲੱਤ ਹੈ ਨਰਕ ਵੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਾਇਆ ਸਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਦਾਮ ਵੱਲ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਲ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤਕਾਲ... ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਸਨੇ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਵੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ

ਜਾਣਗੇ। ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਜਾਵਾਂ ਬੈਠ ਖਾਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੋਣਗੇ, ਚਿਲਾਉਣਗੇ, ਅਫਸੋਸ ਵੀ ਕਰਣਗੇ। ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਸਜਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਇਵੇ - ਇਵੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਇੰਸਲਟ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੰਡ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਡਿੱਗੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਇਵੇ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਦੀ ਕਲਾਸ ਦੀ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਸੀ। ਬਾਪ ਦੱਸਣਗੇ ਤੇ ਸਹੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

2. ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਦੱਸਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਵਗੁਣ ਛਿਪਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ? ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬ੍ਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੈਗੇਟਿਵ ਨੂੰ ਪਾਜੇਟਿਵ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਭਵ:

ਜਦ ਨੈਗੇਟਿਵ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਫਾਸਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਸਟ ਗਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬ੍ਰੇਕ ਲਗਾਕੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਜਦ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰੇਕ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇਕ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ। ਜਦ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੈਗੇਟਿਵ ਤੋਂ ਪਾਜੇਟਿਵ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਤੱਦ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹਨ।

*****